

Esti Glazer

Nature as a source of inspiration, a means of expressing the connection between nature and man, with all the changes that both undergo, with all the positive and negative influences and the struggle between them.

Glazer can be described as an artist with a unique perception and vision, treating man as an integral part of nature - both influenced by nature and influencing it back. In her special way, she blurs the lines between the real and the imaginary, yet at the same time she also highlights those lines; if anything, it is a testament to Glazer's internal struggle, condemning the abuse of nature which is actually an abuse of man himself.

Glazer skillfully conveys the message by using colors, perspective and composition on the one hand, and on the other, by keeping things simple and minimalistic.

Even in her Reflections series, one notices the transition from Glazer's inner world to the outside world, though the impact of her surroundings is not necessarily accurately portrayed. For here lies the true greatness of Glazer's art, in the use of the imagination to upgrade her work, instead of copying nature with precision, or as closely as possible.

She prefers to give up on the link between eye and hand, and give in to the imagination, linking her mind with her hand, sometimes combining the two and sometimes employing each one separately. Therefore, she does not really relinquish that eye-hand linkage, but mixes things up and blurs the lines, and that is the essence of Glazer's singularity.

This shows a yearning for that seemingly pristine nature, before man's heavy-handed intervention, and so she leaves the viewer some space to personally relate to this age-old tension between nature and man.

Quoting: David Gurevich and Dan Arav, "Art that does not mimic nature. Abstract art was freed from archaic traditions that saw artistic expression only in forming tangible objects. Abstract art describes an 'incorporeal' world, a world of 'inner need' that encapsulates the artist's imagination and gives it an expression."

Rami Azzam, curator and artistic director.

אסתי גלזר

הטבע כהשראה ודרך ביטוי לקשר בין הטבע לאדם עם כול השינויים העוברים על שניהם ועם ההשפעות החיוביות והשליליות והמאבק בין שניהם.

אפשר להגיד שגלזר היא אמנית בעלת תפישה וראיה מיוחדת בהתייחסותה לאדם כחלק בלתי נפרד מהטבע אשר מושפע ומשפיע ממנו ועליו . ובדרכה המיוחדת מטשטשת את הגבולות בין הריאליה הראלי לדמיון מצד אחד ומצד שני מבליטה את הגבולות ואם זה מעיד על משהו הרי מעיד על המאבק הפנימי של גלזר בחוסר קבלת הפגיעה בטבע כשהיא בעצם פגיעה באדם עצמו.

גלזר מטיבה להעביר את המסר בעזרת הצבעים הפרספקטיבה והקומפוזיציה מצד אחד ומצד שני בפשטות ובמינימליזם.

אפילו בעבודות ההשתקפות מורגש המעבר מהפנימיות של גלזר אסתי החוצה כשבדרך השפעת הסביבה והתוצאה לא בהכרח זהה למקור וכאן גדולתה של גלזר אסתי בשימוש בדמיון כדי לשדרג את היצירה במקום להעתיק את הטבע במדויק או הכי קרוב למקור.

היא מנסה לוותר על קשר עין יד ועוברת לקשר דמיון או ראש יד והיא משלבת לפעמים את שניהם ביחד(לפעמים) ולפעמים כול אחד לחוד וכך היא לא מוותרת בכלל על קשר העין יד אלא משלבת ומטשטשת אותו ומכאן נובע ייחודה של גלזר.

וזה מצביע על הגעגוע לטבע הנקי כביכול לפני ההתערבות המסיבית של האדם

ובכך היא משאירה לצופה את מרחב ההתחברות למתח הנוצר ע"י הזמן בין הטבע לאדם.

מצטט דברי :דוד גורביץ. ודן ערב.

"אמנות שאינה מחקה את הטבע. האמנות המופשטת השתחררה ממסורת ציור עתיקת יומין שראתה בעצמים ממשיים את מושא הייצוג של האמנות. המופשט מתאר עולם "בלתי גופי", עולם של "צורך פנימי" המבטא את דמיונו היוצר של האמן"

רמי עזאם: מנהל ויועץ אמנותי

מידעון

